

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **M. M.**
bytem Š. 177, X B.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2018, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2018, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 1 379 Kč.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví, kterým byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2018, č. j. X. Tímto rozhodnutím byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod, protože jí poklesla pracovní schopnost v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 25 %.
2. V **žalobě** žalobkyně namítala nedostatečné odůvodnění rozhodnutí a nedostatečné zjištění skutkového stavu. Některé lékařské zprávy byly zcela opomenuty, stejně jako objektivně naměřené hodnoty. Posudkoví lékaři nepřihlédli k tomu, že žalobkyně má více zdravotních postižení a problémy se sebeobsluhou v běžném životě. Svá tvrzení žalobkyně doložila lékařskými zprávami.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

3. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** odkázala na napadené rozhodnutí a navrhla jako důkaz posudek PK MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Rozhodnutí samotné ponechala žalovaná na úvaze soudu podle závěrů posudkové komise.
4. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 16. 5. 2018.
5. Ze **správního spisu** soud zjistil, že podle posudku OSSZ Olomouc ze dne 22. 1. 2018 žalobkyně nebyla invalidní, protože pokles pracovní schopnosti žalobkyně činil jen 25 %.
6. Z **napadeného rozhodnutí** soud zjistil, že posudkový lékař žalované v námitkovém řízení potvrdil posudkový závěr lékaře OSSZ a stanovil, že žalobkyně není invalidní a její postižení odpovídá kapitole VI položce 6b vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a poklesu pracovní schopnosti o 25 %. Posudkový lékař žalované uvážil, že stav žalobkyně má výkyvy, ale žalobkyně je schopna samostatné chůze bez pomůcek a závažnost onemocnění „aktuálně nedosahuje střední ani horní hranice možného rozmezí a v tomto hodnocení je zohledněn i dopad nemoci na pracovní zapojení, nelze potvrdit závažnější funkční postižení“. Z doložené zdravotnické dokumentace nevyplývá posudkově významná progresa zdravotního stavu, zdravotní stav je stabilizovaný a zásadní zhoršení nálezů se neprokázalo.
7. V souzené věci si krajský soud vyžádal od Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí (dále „PK MPSV“) v Ostravě **posudek** ve věci invalidity žalobkyně a ten byl vypracován dne 8. 11. 2018. Podle tohoto posudku šlo u žalobkyně o invaliditu prvního stupně ode dne 15. 2. 2018. Posudkově odpovídá hodnocení žalobkyně kapitole VI položce 6b přílohy vyhlášky o posuzování invalidity s 35 % poklesu míry pracovní schopnosti, tj. na horní hranici stanoveného rozmezí, a to s přihlédnutím k tíži hlavního zdravotního postižení a k dalším zdravotním postižením žalobkyně. Jde o lehké funkční postižení. Od srpna 2017 (od porodu) se nejzávažnější onemocnění žalobkyně významně zhoršilo, posudková komise vypsala příznaky charakterizující zařazení postižení žalobkyně pod stanovenou položku přílohy vyhlášky o posuzování invalidity a naměřené referenční hodnoty pro dané onemocnění.
8. Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Posudkové komise jsou oprávněny posuzovat pokles pracovní schopnosti a vyslovovat posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Hlavním obsahem činnosti posudkového orgánu je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí také znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít,

odborné znalosti z oboru posudkového lékařství, na nichž především posouzení invalidity závisí.

10. Soud učinil skutková zjištění z výše citovaných důkazů, zejména posudku PK MPSV v Ostravě ze dne 8. 11. 2018, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.
11. Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). V tomto řízení byl vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV v Ostravě dne 8. 11. 2018. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku Posudkové komise MPSV v Ostravě pro jeho přesvědčivé, vyčerpávající a jednoznačné odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. Proti posudku žalobkyně ani žalovaná nevznesly žádné námitky.
12. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
13. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
14. Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*
15. Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*
16. Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
17. Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu její pracovní schopnosti o 35 %, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní v prvním stupni, a to ode dne 15. 2. 2018 (datum neurologického nálezu), jak je uvedeno v posudku PK MPSV v Ostravě.
18. Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně byla invalidní v prvním stupni, a to ode dne 15. 2. 2018.
19. Úspěšná žalobkyně na nákladech řízení uplatnila a doložila cestovné z místa jejího bydliště do sídla soudu a zpět, proto jí náhradu těchto nákladů soud přiznal v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle serveru mapy.cz je vzdálenost bydliště žalobkyně od sídla soudu 13 km a z bydliště žalobkyně do sídla PK MPSV v Ostravě 109 km, výše cestovného je 1 379 Kč (2 x 122 km jízdy, tj. celkem 244 km; spotřeba dle technického průkazu je 5,4 l/100 km; Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

$5,4 \times 30,50$ za 1 l benzínu 95 dle vyhlášky č. 463/2017 Sb. děleno 100 = 1,65 Kč + 4,00 Kč
sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle stejné vyhlášky = $5,65 \times 244 \text{ km} = 1\,379 \text{ Kč}$).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 11. prosince 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně